

บทที่ 13

การศึกษาย่อหน้า

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทนี้แล้ว คุณจะสมารถทำสิ่งต่อไปนี้

- อธิบายการศึกษาย่อหน้า
- ทำการศึกษาย่อหน้า
- สร้างตารางย่อหน้าหรือสรุปการศึกษา
- ทำโครงสร้างของย่อหน้าในพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

“การคลี่คลายพระวจนะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย”

สดุดี 119:130

คำนำ

คุณได้เรียนการทำสำรวจเป็นเล่มและศึกษาเป็นบท ๆ ภายในเล่มนี้มาแล้ว

เมื่อคุณศึกษาเป็นบทนั้น คุณแบ่งออกเป็นย่อหน้า ตอนนี้อยู่กำลังเรียนการศึกษาย่อหน้า เราให้ตัวอย่างการศึกษาย่อหน้าและคุณจะได้ทำเองในช่วงของ “เพื่อการศึกษาคต่อไป” ของบทเรียนนี้

การศึกษาย่อหน้า

ขั้นที่หนึ่ง   ทำการศึกษาคเป็นบท

ทำการศึกษาคก่อน ย่อหน้าที่คุณศึกษาจะต้องดูตามเนื้อหาของบท

ตามที่เรียนแล้วว่า แต่ละบทของพระคัมภีร์ประกอบด้วยย่อหน้าต่าง ๆ ย่อหน้าคือ กลุ่มของข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องด้วยเรื่องเดียวกัน เมื่อเรื่องเปลี่ยนก็เริ่มย่อหน้าใหม่

ขณะที่คุณศึกษาลึกลงไปในแต่ละบท คุณจะต้องสังเกตย่อหน้าสำคัญหรือย่อหน้าหลายย่อหน้าที่มีความสัมพันธ์กัน

ขั้นที่สอง   สังเกตดูรายละเอียด

ย่อหน้าในแต่ละบทจะมีความสัมพันธ์กันโดยวิธีต่าง ๆ กันซึ่งมีสิ่งพิเศษที่จะต้องสังเกต ขณะที่ศึกษาย่อหน้า คือ ความเกี่ยวเนื่อง (คำเชื่อมหรือสันธาน)

คำว่า “ความเกี่ยวเนื่อง” (ความเชื่อมหรือสันธาน) เป็นสิ่งสำคัญในการเปิดเผยความสัมพันธ์ภายในและระหว่างย่อหน้า

คำว่า “แต่” เป็นความเกี่ยวเนื่องแสดงถึงความขัดแย้ง เช่น

“แต่ว่าคนเหล่านี้พูดก้าวร้าวสิ่งที่เขาเองไม่เข้าใจ และการซึ่งเขารู้สึกตามสัญญาตัญญาณเหมือนสัตว์เดียรฉานที่ไม่มีความคิด เขาก็ต้องถึงหยวนด้วยการนั้น” ยูดา 1.10

มีความขัดแย้งในย่อหน้านี้ ครูสอนเท็จพูดก้าวร้าวสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ แต่เขาก็ทำให้เสื่อม (หยวน) ในสิ่งที่เขารู้สึกตามสัญญาตัญญาณ

ข้อพระคัมภีร์เริ่มต้นด้วยคำว่า “แต่” ซึ่งทำให้คุณหันไปดูข้อ 9 เพื่อดูว่าข้อขัดแย้งคืออะไร

“ฝ่ายอัครทูตทาธิบตีมีคาเอล ครั้งเมื่อท่านโต้เถียงกับมารเรื่องศพของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจกล่าวก้าวร้าวต่อมารเลย เป็นแต่เพียงกล่าวว่า “ในองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชนาบเจ้าเกิด”” ยูดา 1.9

ข้อ 10 ขัดแย้งตรงที่ครูสอนเท็จพูดก้าวร้าวมารซึ่งอัครทูตทาธิบตี มีคาเอล แม้จะอยู่ในตำแหน่งใหญ่ยังไม่กล้ากล่าวร้าย แต่ “ในองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชนาบ”

คำเชื่อม “หรือ” มักแสดงถึงความตรงข้าม เช่น

“ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกประการเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่างไม่ว่าดีหรือชั่ว” ปัญญาจารย์ 12.14

คำเชื่อมอื่นๆ ที่ต้องระวัง คือคำว่า “เหมือน” และ “เช่นเดียวกัน” แทนที่จะเป็นการขัดแย้ง คำเหล่านี้แสดงการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งต่าง ๆ เช่น ในข้อต่อไปนี ชาตานถูกเปรียบเหมือนสิงโต

“คือมารวนเวียนอยู่รอบ ๆ ดุจสิงห์คำราม เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้”

เปโตร 5.8

คำว่า “และ” เป็นคำเชื่อมอีกคำหนึ่งเพิ่มเข้าไปกับสิ่งที่เพิ่งกล่าวไป

“แม้กระนั้นเขาเหล่านั้นก็ยังเพ้อฝันกระทำตัวเป็นมลทิน และประมาทอำนาจผู้ใหญ่ และพูดจาก้าวร้าวศักดิ์สิทธิ์เทพ” ยูดา 1.8

คำว่า “ถ้า” แสดงเงื่อนไข

คำสัญญาและคำพยากรณ์หลายประการในพันธสัญญาเดิมกล่าวในแง่นี้ เขากล่าวว่าพระเจ้าจะทำอะไร ถ้า (ในเงื่อนไขว่า) ประชากรของพระองค์มีการสนองตอบอย่างนั้นๆ

“ถ้า” ประชากรของเราผู้ซึ่งเขาเรียกกันโดยชื่อของเรานั้นจะถ่อมตัวลงและอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเขา เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะให้อภัยแก่บาปของเขาและจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย 2 พงศาวดาร 7.14

คำว่า “เพื่อที่” แสดงถึงจุดประสงค์ บอกว่าบางอย่างเกิดขึ้น “เพื่อที่” จุดประสงค์บางอย่างจะสำเร็จ

“ไปอาศัยในเมืองหนึ่งชื่อ นาสาเรธ เพื่อจะสำเร็จตามพระวจนะ ซึ่งตรัสโดยผู้เผยพระวจนะว่า เขาจะเรียกท่านว่าชาวนาซาเรธ” มัทธิว 2.23

คำเชื่อม “เพราะ” “เพราะว่า” “ดังนั้น” คำเหล่านี้แสดงเหตุและผล
“และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนก็ทรงสงสารเขาด้วย เพราะเขาถูกรังควาน และไร้ที่พึ่งดูจู่ๆก็ไม่มีใครเลี้ยง” มัทธิว 9.36

คำว่า “ให้เป็น และกับ” ก็เป็นคำเชื่อมสำคัญ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิด
“พระองค์ทรงเปลี่ยนทะเลให้เป็นดินแห้ง คนเดินข้ามแม่น้ำไป” สดุดี 66.6

โครงสร้างทั่วไป

ขณะที่คุณศึกษาย่อหน้าจะสังเกตการจัดเรียงความคิด และดูว่าข้อพระคัมภีร์มีความสัมพันธ์ต่อกันและกันอย่างไร บางทีผู้เขียนกล่าวข้อความทั่วไปแล้วอธิบายด้วยตัวอย่างต่าง ๆ ในบางครั้งเขาเขียนอันดับต่าง ๆ ของความคิดแล้วสรุปด้วยข้อความทั่วไป

การซ้ำคำ

คำแต่ละคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อมีการซ้ำคำหรือวลีก็เพราะว่ามันสำคัญเป็นพิเศษ พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจผู้เขียนให้ซ้ำคำหรือวลีเพื่อย้ำเตือนเราในความทรงจำ

คำว่า “Verily Verily” หรือที่ภาษาไทยแปลว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า” เป็นตัวอย่างที่ดีถึงคำซ้ำซึ่งเป็นเหมือนการประกาศที่พระเยซูกล่าวนำหน้าประโยคของพระองค์ว่า “ขอฟังหน่อย เรามีเรื่องสำคัญจะประกาศ”

จงศึกษาลงไปให้ละเอียดถึงคำ วลี หรือ ข้อพระคัมภีร์ที่พูดซ้ำ ๆ

คำถามและคำตอบ

ไม่เพียงแต่สำคัญที่คุณจะต้องถามคำถามขณะที่ศึกษาพระคัมภีร์แต่จำเป็นที่จะต้องสังเกตคำถามและคำตอบของพระคัมภีร์ด้วย

บ่อยครั้งที่ผู้เขียนจะแนะนำเรื่องนั้น ๆ ขึ้นมาโดยการถามคำถามแล้วก็จะสร้างเรื่องบนคำถามนี้และให้คำตอบซึ่งสัมพันธ์โยงกลับไปคำถาม

ตัวอย่างที่ดีในโรม 6 อ่านทั้งบท สังเกตคำถามในข้อ 1-3 และคำตอบต่อมาตลอดทั้งบท

คำนำ

สังเกตดูย่อหน้าที่นำเรื่อง เป็นสิ่งสำคัญเพราะทำให้คุณสนใจในเรื่องที่ตามมา

“ท่านที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าได้ตั้งใจจะเขียนถึงท่านเรื่องความร่วมมือกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าจำเป็นจะต้องเขียนวิงวอนท่านให้ต่อสู้เพื่อหลักคำสอนที่เชื่อกันอยู่ ที่ได้ทรงโปรดมอบไว้แก่ธรรมิกชนครั้งเดียวเป็นพอเท่านั้น” ยูดา 1.3

ย่อหน้าคำนำนี้บอกจุดประสงค์ในการเขียน เขาหนุนใจให้ธรรมิกชนต่อสู้หลักความเชื่อที่แท้จริง ส่วนที่เหลือของบทให้เหตุผลสำหรับการหนุนใจนี้ มีครูสอนเท็จแอบแฝงเข้ามาในคริสตจักรซึ่งพยายามเปลี่ยนเขาจากความเชื่อแท้

การสรุปและลงท้าย

จงดูย่อหน้าที่สรุปข้อความทั้งหมดของบท หรือหนังสือ ตัวอย่างเช่น หนังสือปัญญาจารย์บรจจุพระคัมภีร์หนึ่งข้อซึ่งสรุปหนังสือทั้งเล่ม ในปัญญาจารย์ผู้เขียนอธิบายการแสวงหาของเขาต่อชีวิตที่ห่างไกลพระเจ้า คำสรุปของเขาก็คือ

“จบเรื่องแล้ว ได้ฟังกันทั้งสิ้นแล้ว จงยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง ดัวยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกประการเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว”

ปัญญาจารย์ 12.13-14

ความก้าวหน้าของความคิด

เมื่อศึกษาย่อหน้า ให้ดูการพัฒนาของความคิด ดูข้อความต่อไปนี้

เพราะเหตุนี้เอง ท่านจงอุตส่าห์จนสุดกำลังที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม

“เอาความเหนียวรั้งตนเพิ่มความรู้ เอาขันติเพิ่มความเหนียวรั้งตน และเอาธรรม

เพิ่มขันติเอาความรักฉันทน์องเพิ่มธรรม และเอาความรักคนทั่วไปเพิ่มความรักฉันทน์อง

ถ้าท่านทั้งหลายเพียบพร้อมด้วยของประทานเหล่านี้แล้ว ก็จะกระทำให้ท่านเกิดประโยชน์ และเกิดผลที่ได้ซาบซึ้งในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา เพราะว่าผู้ใดที่ขาดธรรมเหล่านี้ก็เป็น คนตาบอดตาสั้น และลืมนึกไปว่าตนได้รับการชำระให้พ้นความผิดบาปแล้ว” 2 เปโตร 1:5-9

มีความก้าวหน้าของความคิดที่เห็นได้ชัดในข้อความนี้ เราต้องเพิ่มสิ่งหนึ่งเข้าไปกับสิ่งหนึ่ง จนกว่า เราจะถึงความสมบูรณ์

รูปแบบโคลงกลอน

ดูรูปแบบโคลงกลอนของข้อความ รูปแบบโคลงกลอนอ้างอิงข้อความว่าเขียนอย่างไร

บางข้อความอยู่ในรูปแบบการเล่าเรื่อง หมายถึงว่าอ่านเหมือนนิทาน ย่อหน้าอื่นอยู่ในรูปแบบกวี เหมือนข้อความในหนังสือ สดุดี

บางย่อหน้าเป็นคำอุปมา ซึ่งเป็นเรื่องสั้น ๆ ที่แสดงความจริงฝ่ายวิญญาณ

บางย่อหน้าอยู่ในลักษณะรูปแบบการละคร เช่นหนังสือเพลงของซาโลมอน เป็นการละครเช่นกับ รูปแบบกวี

รูปแบบปาฐกถาเป็นเหมือนการเทศนา เป็นลำดับของย่อหน้าที่ให้คำสอนเฉพาะเรื่อง

คำที่เป็นกุญแจ

การหาคำที่เป็นกุญแจจะช่วยให้คุณเข้าใจความหมายของย่อหน้า คำที่เป็นกุญแจคือ คำสำคัญต่อ ความหมายของย่อหน้า มักจะเป็นคำที่พูดซ้ำ คุณควรสังเกตดูคำที่เป็นกุญแจซึ่งคุณไม่เข้าใจ คำเหล่านี้ อาจศึกษาภายหลังในการศึกษาคำ (Word study) ซึ่งคุณจะได้เรียนต่อไปในหลักสูตรนี้ ตัวอย่างเช่น อ่าน ข้อความต่อไปนี้

“เพราะว่ามีบางคนได้แอบแฝงเข้ามา ซึ่งพระคัมภีร์ได้บ่งไว้นานแล้วว่า เขาจะถูก พิพากษาลงโทษอย่างนี้ เขาเหล่านั้นเป็นคนอธรรมที่ถือเอาพระคุณของพระเจ้าของเรา เป็นเหตุให้กระทำ ความชั่วช้าลามก และเขาปฏิบัติเสธพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้านายและ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแต่องค์เดียว” ยูดา 1.5

คุณรู้ไหมว่าคำว่า “ความชั่วช้าลามก” หมายถึงอะไร คำนี้เป็นคำที่เป็นกุญแจของย่อหน้านี้ เพราะ อธิบายถึงครุสสอนเท็จ คุณสมบัติหนึ่งของเขาก็คือ เขาได้เอาพระคุณของพระเจ้าของเราเป็นเหตุให้กระทำ ความชั่วช้าลามก คำนี้เป็นตัวอย่างของคำที่เป็นกุญแจเพื่อที่จะศึกษา ซึ่งเป็นคำที่เราใช้บ่อยต่อไป เพื่อ แสดงการศึกษาคำ

โครงสร้างไวยากรณ์

คำว่า ไวยากรณ์ หมายถึงส่วนของคำพูดหรือคำที่รวมเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างประโยคและย่อหน้า จงระวังดูคำกริยา ซึ่งเป็นคำที่แสดงกริยาอาการ บอกให้เราทราบว่าบางคนทำอะไรในอดีต กำลังทำในปัจจุบัน หรือจะทำในอนาคต และยังใช้เป็นคำสั่งให้เราเชื่อฟังด้วย

“เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” มาระโก 16.15

คำว่า “จงออกไป” และ “ประกาศ” เป็นคำแสดงกริยาอาการ เป็นคำ กริยา เป็นคำสั่งของพระเยซูให้เราปฏิบัติให้สำเร็จ

คำนามเป็นคำที่ให้ชื่อบุคคล สถานที่หรือสิ่งของ คำที่เขียนตัวใหญ่ข้างล่างนี้เป็นคำนาม

“ยูดา ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ และเป็นน้องของยากอบ” ยูดา 1.9

คำนาม บอกเราว่า ใคร และ อะไร มีส่วนเกี่ยวข้องและกริยาอาการนั้นเกิดที่ไหน

คำสรรพนาม เป็นคำที่แทน คำนาม เช่น คำว่า เขา หรือ เธอ แทนที่จะพูดว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจยูดาให้เขียนหนังสือ” คุณอาจกล่าวว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจเขาให้เขียนหนังสือ” คำว่า “เขา” เป็นสรรพนามแทนคำนาม “ยูดา”

คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ เป็นส่วนสำคัญของไวยากรณ์ด้วย คำวิเศษณ์บอกบางอย่างเกี่ยวกับกริยา คือบอกว่าสิ่งนั้น เกิดขึ้นอย่างไร เช่น “เขาวิ่งอย่างไร” คำว่า “อย่างรวดเร็ว” บอกว่าเขาวิ่งอย่างไร เป็นคำวิเศษณ์

คำคุณศัพท์อธิบายคำนามหรือสรรพนาม ถ้าเราพูดว่า “ยูดาสูง” คำว่า “สูง” เป็นคำคุณศัพท์อธิบาย ยูดา

ถ้าคุณไม่เคยเรียนส่วนต่าง ๆ ของไวยากรณ์มาก่อน ก็จะต้องสับสนสำหรับคุณในครั้งแรก แต่คุณจะเรียนรู้ที่จะแยกแยะได้เมื่อฝึกหัดไปเรื่อย ๆ

ส่วนของคำพูดเป็นสิ่งสำคัญเพราะบอกให้รู้ถึงคน สถานที่ และสิ่งของ บอกว่าใครทำบางอย่างที่ไหน เมื่อไร บอกให้รู้ว่าสิ่งนั้นถูกทำอย่างไร และอะไรถูกกระทำ กำลังทำ และจะถูกทำ ให้รายละเอียดของการอธิบายซึ่งเพิ่มความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ

ขั้นที่สาม สร้างตารางการศึกษาย่อหน้า

โดยการศึกษาย่อหน้าในระดับลึกตามที่คุณได้เรียนในขั้นที่สอง คุณจะพบบางย่อหน้าที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ความสัมพันธ์อาจเป็นความขัดแย้ง การเปรียบเทียบ ความก้าวหน้า หรืออย่างอื่น จงเลือกย่อหน้า เช่นนั้น สำหรับเรื่องราวในการศึกษาย่อหน้า

คุณจะช่วยสร้างตารางเพื่อสรุปการศึกษาของคุณเกี่ยวกับย่อหน้าเหล่านี้ จงเลือกชื่อเรื่องต่างๆ ไปสำหรับตารางของคุณ ซึ่งสะท้อนความสัมพันธ์ของย่อหน้าหรือเรื่องนั้น ๆ ที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้า ตารางจะรวมถึงชื่อของย่อหน้าและการแบ่งซึ่งได้กระทำในระหว่างการศึกษาบท

บันทึกลงไปบนตาราง ชื่อหนังสือ บท และย่อหน้าที่ศึกษา ใช้ช่องว่าง ๆ ตารางเป็นที่ทำข้อสังเกต และการนำไปใช้

ขั้นที่สี่ สร้างโครงสร้างของย่อหน้า

ใช้ตารางเพื่อช่วยคุณสร้างโครงสร้างของย่อหน้า

โครงสร้างซึ่งคุณกำลังทำกับบทและย่อหน้า จะช่วยคุณขณะที่คุณแบ่งปันความจริงของพระเจ้าแก่ผู้อื่น โครงสร้างช่วยให้คุณเสนอสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นระเบียบและเข้าใจได้ง่าย

ตัวอย่างของวิธี

ขั้นที่หนึ่ง ทำการศึกษาบท

การศึกษามถของ ยูดา 1 เราได้ทำแล้วในบทเรียนครั้งสุดท้าย เราจะทำการศึกษาย่อหน้า จากบทเดียวกันนี้ ดังนั้น ขั้นนี้เราก็ทำสำเร็จไปแล้ว

ขั้นที่สอง สังเกตดูรายละเอียด

ขณะที่เราศึกษาย่อหน้า ยูดา 1 ในระดับลึก เราเห็นความสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างย่อหน้า 4, 8-10, 17-18 และ 19

ย่อหน้าเหล่านี้ล้วนแต่กล่าวถึงลักษณะของครูสอนเท็จ

ขั้นที่สาม สร้างตารางการศึกษาย่อหน้า

ในบทที่แล้วเราให้ตารางว่าง ๆ เพื่อการศึกษาของคุณ

สำหรับการศึกษาย่อหน้า คุณจะเขียนตารางของคุณเอง เพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะจัดช่องว่างที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาย่อหน้า เราจึงไม่ได้สร้างรูปแบบมาตรฐานให้ บางย่อหน้ามีรายละเอียดมาก และต้องการเนื้อที่มากสำหรับการจดรายละเอียด

เราได้ให้ตัวอย่างตารางการศึกษาย่อหน้าไว้ดังต่อไปนี้ ใช้ตัวอย่างนี้เพื่อสร้างตารางการศึกษาของคุณเอง

จงแน่ใจว่าได้ใส่ชื่อพระคัมภีร์ของแต่ละย่อหน้าในช่องย่อหน้า (เขียนหมายเลขที่ข้างบนด้านซ้ายของการแบ่งแต่ละช่องในตาราง)

ตารางการศึกษาย่อหน้า

หนังสือ : ยูดา

บท : 1

ย่อหน้า : 4, 8-10, 17-18, 19

ชื่อเรื่อง . ลักษณะของครูสอนเท็จ

<p>4</p> <p>แอบแฝงเข้ามา</p> <p>พระคัมภีร์บ่งว่าเขาจะถูกพิพากษาลงโทษ</p> <p>คนอธรรม</p> <p>ถือเอาพระคุณของพระเจ้าของเราเป็นเหตุให้กระทำชั่วช้าลามก</p> <p>ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้านายและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา</p>	<p>การดำเนินชีวิต</p> <p>ภูมิหลัง</p> <p>ความประพฤติ</p> <p>หลักข้อเชื่อ</p> <p>หลักข้อเชื่อ</p>
<p>8-10</p> <p>เพื่อฝัน</p> <p>กระทำตัวเป็นมลทิน</p> <p>ประมาทอำนาจของผู้ใหญ่</p> <p>พูดจากร้าวร้าวคัดค้านศิโรตพ</p> <p>พูดจากร้าวร้าวสิ่งที่เขาเองไม่เข้าใจ</p> <p>สิ่งที่เขารู้ตามสัญญาตัญญาณเขาก็ทำให้เสื่อม</p>	<p>ความประพฤติ</p> <p>ความประพฤติ</p> <p>ความประพฤติ</p> <p>การพูด</p> <p>การพูด</p> <p>ความประพฤติ</p>
<p>16</p> <p>เป็นคนปน</p> <p>พรั่นทำปมตนเอง</p> <p>ประพฤติตามต้นหาอันชั่ว</p> <p>คุยอวดเสียงขรม</p> <p>ยกยอผู้อื่นเพื่อหวังผลประโยชน์ของตน</p>	<p>คำพูด</p> <p>คำพูด</p> <p>การดำเนินชีวิต</p> <p>การพูด</p> <p>ความประพฤติ</p>
<p>18</p> <p>เป็นคนเยาะเย้ย</p> <p>ประพฤติตามต้นหาอันชั่ว</p> <p>แยกออกเป็นก๊กๆ</p> <p>ประพฤติตามโลกีย์วิสัย</p> <p>ปราศจากพระวิญญาณ</p>	<p>คำพูด</p> <p>การดำเนินชีวิต</p> <p>ความประพฤติ</p> <p>ความประพฤติ</p> <p>หลักข้อเชื่อ</p>

คำที่เป็นกุญแจเพื่อศึกษา

การกระทำชั่วช้าลามก (ย่อหน้า 4) คำนี้หมายถึงอะไร ?

ขั้นที่สี่ สร้างโครงสร้างของย่อหน้า

ชื่อเรื่อง . ลักษณะของครูสอนเท็จ

1. ภูมิหลังของเขา
  - ก. พระคัมภีร์บ่งไว้ว่าเขาจะถูกพิพากษาลงโทษ
2. การดำเนินชีวิต
  - ก. แอบแฝงเข้ามา
  - ข. ประพฤติตามตัณหาอันชั่ว
  - ค. ประพฤติตามตัณหาอันชั่ว
3. การพูด
  - ก. พูดก้าวร้าวคัดค้านสิริเทพ
  - ข. พูดก้าวร้าวสิ่งที่เขาเองไม่เข้าใจ
  - ค. มักเป็นคนบ่น
  - ง. พูดทับถมตนเอง
  - จ. คุยอวดเสียงขรม
  - ฉ. เป็นคนเยาะเย้ย
4. หลักข้อเชื่อของเขา
  - ก. ถือเอาพระคุณของพระเจ้าเป็นเหตุให้กระทำชั่วช้าลามก
  - ข. ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้านายและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
  - ค. ปราศจากพระวิญญาณ
5. ความประพฤติ
  - ก. คนอธรรม
  - ข. เพ้อฝันเรื่องสกปรก
  - ค. ทำตัวเป็นมลทิน
  - ง. ประพฤติตามโลกีย์วิสัย
  - จ. แยกตัว
  - ฉ. ทำให้สัญญาติญาณเสื่อมไป
  - ช. ประมาทอำนาจผู้ใหญ่
  - ซ. ยกยอผู้อื่นเพื่อหวังผลประโยชน์

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 13

1. เขียนชื่อพระคัมภีร์จากความทรงจำ

---

2. เขียนขั้นตอน 4 ขั้น ในการศึกษาย่อหน้า

---

3. ดูที่ชื่อของรูปแบบวรรณกรรมในรายการที่หนึ่ง แล้วอ่านคำจำกัดความในรายการที่ 2 เขียนหมายเลขของคำจำกัดความตรงหน้ารูปแบบวรรณกรรมซึ่งบอกไว้

<u>รายการที่หนึ่ง</u>	<u>รายการที่สอง</u>
_____ การปาฐกถา	1. รูปแบบนิทาน
_____ กวี	2. โคลงกลอน สดุดีเป็นตัวอย่าง
_____ คำอุปมา	3. เหมือนคำเทศนา
_____ เรื่องเล่า	4. เรื่องสั้นๆ เพื่อแสดงความจริงฝ่ายวิญญาณ

4. ดูที่ชื่อของส่วนของคำพูดในรายการที่หนึ่ง อ่านคำจำกัดความในรายการที่สอง เขียนหมายเลขของคำจำกัดความตรงหน้าของคำพูดที่อธิบายไว้

<u>รายการที่หนึ่ง</u>	<u>รายการที่สอง</u>
_____ คำนาม	1. คำแสดงอาการกิริยา
_____ คำสรรพนาม	2. บอกว่าบางอย่างถูกกระทำอย่างไร
_____ คำกริยา	3. คำอธิบาย
_____ คำวิเศษณ์	4. ชื่อของคน สถานที่ หรือสิ่งของ
_____ คำคุณศัพท์	5. ใช้แทนชื่อของคน

5. ดูคำเชื่อมในรายการที่หนึ่ง อ่านคำจำกัดความในรายการที่สอง เขียนหมายเลขคำจำกัดความตรงหน้าคำที่อธิบาย

รายการที่หนึ่ง

_____ เหมือน, เช่นเดียวกับ

_____ และ

_____ ถ้า

_____ แต่, หรือ

รายการที่สอง

1. คำเหล่านี้แสดงความขัดแย้งที่กำลังจะทำ
2. คำนี้หมายถึง บางอย่างกำลังถูกเพิ่มเข้าไปกับสิ่งที่พูดมาแล้ว
3. คำเหล่านี้เปิดเผยว่ากำลังจะมีการเปรียบเทียบ
4. คำนี้แสดงว่า สิ่งที่ได้พูดไปมีเงื่อนไขอยู่ที่การตอบสนองของคนของพระเจ้า

คำตอบบททดสอบ บทที่ 13

1. “การคลี่คลายพระวจนะของพระองค์ให้สว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้น้อย” สดุดี 119.30
2. ทำการศึกษาบท
สังเกตรายละเอียดของย่อหน้า
สร้างตารางการศึกษาย่อหน้า
สร้างโครงสร้างการศึกษาย่อหน้า
3. 3
2
4
1
4. ศึกษาส่วนของคำพูดที่สอนแล้ว
4
5
1
2
3
5. ศึกษาคำเชื่อมที่เรียนมาแล้ว
3
2
4
1

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. จงทำการศึกษาย่อหน้า ที่ย่อหน้าข้อ 5-7, 11 และ 12-13 ของยูดาบท 1
ย่อหน้าเหล่านี้ทั้งหมดเป็นตัวอย่างของครูสอนเท็จ
ย่อหน้าข้อ 5-7 ให้ตัวอย่างของการพิพากษาครูสอนเท็จ
ย่อหน้าข้อ 11 ให้ตัวอย่างของความผิดของพวกเขา
ย่อหน้าข้อ 12-13 ให้ตัวอย่างในธรรมชาติเป็นการเปรียบเทียบของครูสอนเท็จ
2. ในบทที่แล้วคุณได้ทำการศึกษามท โน 2 เปโตร บทที่ 2 เรื่องราวในบทนี้คล้ายคลึงกับยูดาบทที่ 1
เกี่ยวข้องกับครูสอนเท็จ ตอนนี้จึงทำการศึกษาย่อหน้าจาก 2 เปโตร 2 คุณอาจเพิ่มเข้าไปกับ
ตารางที่ได้เริ่มไว้แล้ว คือ “ลักษณะของครูสอนเท็จ” และ “ตัวอย่างของครูสอนเท็จ”